

[Hans Nielsen.]

gen tilstræbte at give Bankerne en fuldstændig enevældig Indflydelse paa hele vor Eksport og Import. Der var ikke mindre end 23 Medlemmer, som ikke var Bankdirektører, og 5 Bankdirektører, og mellem de 23 var det ærede Medlem, og det ærede Medlem var vel nok i Stand til at øve Indflydelse paa de 23. Sandheden er den, at det ærede Medlem har øvet en skæbnesvanger Indflydelse paa vort Lands Økonomi i denne Henseende. Det ærede Medlem vilde tillægge mig den Udtalelse, at det ærede Medlem var delagtig i Glückstadts og Harald Plums Transaktioner i den Periode, men slikt har jeg aldrig nogen Sinde sagt, jeg har aldrig angrebet det ærede Medlems Ære i nogen Henseende. Derimod har jeg ved denne Lejlighed, som ved adskillige andre, villet hævde, at det ærede Medlem efter min Opfattelse har haft en fuldstændig fejlagtig, ja, til Tider ganske forrykt nationaløkonomisk Indstilling, og denne Indstilling har været til den største økonomiske Skade for vort Land; det kommer det ærede Medlem ikke uden om.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Krag, hvad han har tænkt sig med en Udtalelse, han har fremsat vedrørende Jordudstykningsen; det er dog bedst, at vi faar en nærmere Forklaring paa den. Det ærede Medlem siger, at han er overbevist om, at en Jordudstykning til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden har ikke nogen Udsigt til at give effektive Resultater, men derimod en Udstykning af Jord i Tilslutning til „Egne Hjem“. Hvad mener det ærede Medlem hermed? Er det de i sin Tid afdøde Havelodder fra Lolland-Falster, der er staaet op igen? Er det det ærede Medlems Mening, at vi skal standse Jordudstykningsen? Er det det, der i Virkeligheden ligger bag ved Venstres Uvillie mod hele Regeringens Jordpolitik? Er det dette, at Husmandsbrugene er for store, og at man vil gaa over til at give Husmændene et lille Stykke Jord, saa at de kan blive Lønarbejdere paa Herregaardene, eller hvad er den virkelige Mening med denne Udtalelse, der ligesom næsten alle det ærede Medlems Udtalelser er noget dunkelt formuleret? Man skal jo gætte sig til, hvad det ærede Medlem egentlig mener! Men det synes altsaa at være de gamle Havelodder, der staaer op igen, og jeg vil derfor bede det ærede Medlem give os en nærmere Forklaring.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, som var saa elskværdig at beskæftige

sig i længere Tid med adskillige af mine Udtalelser. Af Hensyn til Tiden skal jeg imidlertid lade alt dette ligge. Men saa vendte det ærede Medlem sig mod den højtærede Statsminister og talte om, at han havde haanet Landmændene. Det er en yndet Paastand fra Venstres Side; saa snart man har sagt et eller andet, der ikke er den rene Ros for Landbruget, hedder det, at man har haanet. Den højtærede Statsminister skal have sagt noget om, at det naturligvis ogsaa er drøjt for en Skrædder eller Skomager at faa for lidt for sine Varer, ligesom det er drøjt for Landmanden, og dette gengives saa af det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen paa følgende Maade:

„Men saaledes som Udtalelsen blev fremført, giver den nærmest Indtryk af, at Statsministeren betragter det som Hip som Hap, om det er Skomagere eller Skræddere, der faar for lidt for deres Varer, eller det er Landbrugere, og en saadan Opfattelse maa jeg rigtignok protestere imod.“

Ja, det er jo en mærkelig Udtalelse! Hvis det ærede Medlem ikke var saadan en rar og jævn og hyggelig Mand, vilde jeg tro, at han havde faaet Storhedsfølelser, for det kan da ikke bestrides, at det er lige saa uhyggeligt for en Skrædder og en Skomager at gaa fra Hus og Hjem, som det er for en Gaardmand, og det er, som jeg sagde i min forrige Tale, lige saa drøjt for en Arbejder at blive smidt paa Gaden uden at have det, han kan hælde sit Hoved til. Men det protesterer det ærede Medlem altsaa imod. Efter hans Formening er Landmændene, ogsaa naar man tager dem enkeltvis, højere Væsener end vi andre, men det vil jeg protestere imod. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at det ikke var nær saa slemt for Samfundet, om Skrædderstanden og Skomagerstanden gik fallit, som hvis Landbruget gjorde det, vilde jeg være ganske enig med ham, for ingen kan jo benægte, at mange flere Menneskeskæbner er knyttet til Landbruget end til Skrædderfaget og Skomagerfaget. Men der ligger mere bag det ærede Medlems Udtalelse end dette, at det er værre, at et større Antal gaar fallit end et mindre Antal, der ligger nemlig den Betragtning, at han betragter sig og sine som Bærerne af alle andre her i Landet. Og med al Ære og Respekt for Landbruget — jeg har mange Gange rost dets Dygtighed og skal ikke gentage det her — maa jeg dog sige, at der er mange andre dygtige og stræbsomme Mennesker her i Landet, og jeg synes, de kan være lige saa gode som Landbrugerne. Skulde jeg give det ærede